

Titel: Kapitel 65.

Citation: "Kapitel 65.", i *1915/1916: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r27-shoot-chptrd1e18849.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1915/1916: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 65.

Paatalen.

§ 718.

Retterne træder i de efter Reglerne i denne Lovs 4de Bog behandlede Sager kun i Virksomhed ifølge Begæring af nogen, hvem Ret til Paatale tilkommer, jfr. dog §§ 809 og 820.

§ 719.

Paatalen tilkommer efter de nedenstaaende Regler Overanklageren, Politimesteren. særlige Forvaltningsmyndigheder og private.

§ 720.

I alle Sager, hvis Forfølgning ikke er henvist til Politimesteren eller private (§§ 721 og 725), tilkommer det Overanklageren at paatale for den dømmende Ret, Forfølgning ved Undersøgelsesret rejses i saadanne Sager af Politimesteren, medmindre Overanklageren undtagelsesvis overtager Forfølgningen overensstemmende med Reglerne i Kapitlerne 74 og 75. Politimesteren kan i disse Sager kun frafalde Forfølgning med Overanklagerens Samtykke.

§ 721.

Politimesteren tilkommer det at rejse Tiltale for Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten, i de nedennævnte Sager, for saa vidt disse er Genstand for offentlig Paatale (Politisager), nemlig:

- 1) Sager angaaende Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel eller Fortabelse af (Indskrænkning i) en Næringsret, dog med Undtagelse af de i Straffelovens §§ 129, 130, 3die Stykke, 208 og 209 omhandlede Lovovertrædelser;
- 2) Sager angaaende de Lovovertrædelser, som omhandles i
 - a. Forordning om Straf for Kvaksalveri m. m. af 5. Sept, 1794 § 5, jfr. Lov af 3. Marts 1854;
 - b. Forordning om uberettiget Bæren af Uniformer m. v. af 27. Novbr. 1801 § 2;
 - c. Plakat om Kystpolitiet af 28. Febr. 1817 § 12;

- d. Forordning angaaende Foranstaltninger for at hindre rejsende Haandværkssvendes Omflakken i Landet m. m. af 10. Decbr. 1828 §§ 13 og 14, jfr. Lov om Fattig- væsenet af 9. April 1891 § 57;
- e. Tyendelov af 10. Maj 1854 § 63, 1ste Punktum;
- f. Lov om Københavns Vandforsyning af 30. Novbr. 1857 § 10, jfr. Lov angaaende Tilvejebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vand- værker af 28. Januar 1876 og Lov om Beskyttelse for Vandforsyningsanlæg af 24. April 1896 § 3;
- g. Lov om Straffen for Løsgænger og Betleri af 3. Marts 1860, jfr. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 8, 1ste og 2det Stykke, og Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30. Marts 1906 § 1;
- h. almindelig borgerlig Straffelov af 10. Febr. 1866 §§ 111, 2det Stykke, 277, 2det Stykke, 278, 2det Stykke, jfr. Lov om Handel med Gødnings- og Foder- stoffer af 26. Marts 1898 § 11, 2det Stykke, og § 296 samt § 200, jfr. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 1, jfr. § 2;
- i. Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring af 1. Maj 1868 § 10;
- j. Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m. af 15. Maj 1875 § 22;
- k. Lov om Beskyttelse af Varemærker af 11. April 1890 § 12, 2det Stykke, smh.
- m. § 17, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 129 om Beskyttelse for Fællesmærker af 29. April 1913, § 1, 3die Stykke;
- l. Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891 § 6, jfr. Lov om Foran- dring i samme af 23. Februar 1894;
- Sølov af 1. April 1892 §§ 291, 1ste Punktum, 298, 1ste Stykke, og 302;
- n. Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 16;
- o. Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegraf- og Telefonledninger af 15. Februar 1895 § 6; p. Strandingslov af 10. April 1895 § 22;
- q. Lov om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. af 13. Februar 1903 § 30, jfr. Bekendt- gørelse Nr. 3 af 3. Januar 1911;
- r. Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30. Marts 1906 §§ 2, 9, 14 og 15;
- s. Lov om Kystfredning af 18. Maj 1906 § 11, 2det Stykke;
- t. Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. af 19. April 1907 § 22, jfr. Lov Nr. 129 af 12. April 1911 § 33;
- u. Lov Nr. 130 om Børn udenfor Ægteskab m. m. af 27. Maj 1908 § 16, 3die Stykke;
- v. Lov Nr. 131 om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling af 27. Maj 1908 §§ 10, 2det Stykke, og 14, 2det Stykke;
- x. Lov Nr. 245 om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. af 27. Maj 1908 § 6, 3die Stykke;
- y. Midlertidig Lov Nr. 114 om Skibes Dybgaaende og Lastelinie af 14. Maj 1909 § 4;
- z. Lov Nr. 115 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. af 14. Maj 1909 § 29, jfr. Bekendt- gørelse Nr. 131 af 29. April 1913;
- æ. Midlertidig Lov Nr. 63 om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 §§ 6, 7 og 8, 3die Stykke;
- ø. Lov Nr. 123 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 12. April 1911 § 32;
- aa. Lov Nr. 55 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse af 1. April 1912 § 14;
- bb. Lov Nr. 104 om Beværtning og Gæstgiveri m. m. af 10. Maj 1912 § 34;
- cc. Lov Nr. 123 om Værnepligt af 8. Juni 1912 §§ 7, 13, 41 og 44, jfr. § 47;
- dd. Lov Nr. 125 om Motorkøretøjer af 29. April 1913 § 32. 1ste Stykke, saa og enhver efter 1. Jan. 1914 udstedt Lov, i hvilken offentlig Politirets Be- handling er foreskrevet, uagtet Straffen kan blive af anden Art

end i nærværende Paragrafs Nr. 1 angivet.

Skal en Politisag forfølges under eet med en Sag, som hører under Over- anklagerens Virkekreds, iværksættes Paatalen af Overanklageren overensstemmende med Reglerne i § 720; ogsaa ellers kan Overanklageren efter Overenskomst med Politimesteren overtage Forfølgningen af en Politisag.

I de Tilfælde, hvor Afgørelse ved en Advarsel af en Politisag mod en Tiltalt, der findes skyldig, er udelukket (se § 937), kan Politimesteren kun med Overanklage- rens Samtykke undlade Paatale eller standse Forfølgning.

§ 722.

Overanklageren og Politimesteren paataler i Embeds Medfør. Dog udkræves:

- 1) Justitsministerens Befaling til Paatale af Embedsmænds Forbrydelser i Em- bedsforhold samt af andre Forbrydelser, ved hvilke dette særlig er foreskrevet;
- 2) Opfordring af vedkommende særlige Myndighed, naar det ifølge Lovgivningen afhænger af dennes Bestemmelse, om Paatale skal finde Sted;
- 3) Begæring af en dertil berettiget privat, naar den offentlige Paatale ved Lov- givningen er betinget heraf. Saadan Begæring af en privat maa for at kunne tages til

ølge ikke udelukke nogen medskyldig fra Forfølgningen, medmindre Paatalemyndig- heden billiger Udelukkelsen; angaar den kun nogle af de skyldige, men uden at udelukke mulige medskyldige, kan Forfølgningen udstrækkes til disse. Er privat Paatale i Hen- hold til § 726 begyndt, kan offentlig Paatale ikke begæres.

At Befalingen, Opfordringen eller den privates Begæring i de forannævnte Tilfælde mangler, udelukker ikke, at uopsættelige Skridt foretages, naar Gerningen maa antages at være vedkommende ubekendt, og Omstændighederne gør det rimeligt, at Paatale vil blive begæret. Tages Befalingen eller Opfordringen tilbage, inden Dom er afsagt eller Nævningernes Erklæring afgivet, standses Forfølgningen; det samme gælder, naar den privates Begæring tages tilbage, hvis Paatalemyndig- ligheden skønner, at ingen almen Interesse kræver Fortsættelsen, uden denne Betingelse kun, hvor der er særlig Lovhjemmel.

§ 723.

Udenfor de Tilfælde, hvor Overanklageren skønner, at Undersøgelsen ikke kan ventes at føre til, at en Person findes skyldig til Straf, kan han i Sager, der hører under hans Virkekreds, kun undlade Paatale eller frafalde en paabegyndt For- følgning :

- 1) i Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel for, at offentlig Paatale under visse Betingelser kan bortfalde, uden at Justitsministerens Samtykke dertil kræves;
- 2) i Tilfælde, hvor Straffelovens § 7 eller § 64 er anvendelig, naar det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig Straf vilde blive idømt, og at en Domfældelse ikke i Gentagelsestilfælde vilde faa Betydning med Hensyn til Anvendeligheden af en stren- gere Strafbestemmelse;
- 3) i andre Tilfælde kun indenfor de Grænser, som er dragne ved Lov eller drages ved Bestemmelse, truffen af Justitsministeren.

Finder Overanklageren i andre Tilfælde, at Paatale under Hensyn til særlig formildende Omstændigheder kan undlades uden Skade for nogen offentlig Interesse, skal han forelægge Sagen for Rigsanklageren. Nærer denne Tvivl, indstiller han Spørgsmaalet til Justitsministerens Afgørelse.

Denne bliver fremdeles at indhente, naar der i de i Straffelovens § 70 samt mid- lertidig Lov om nogle

Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 15 om- handlede Tilfælde er Spørgsmaal. om Paatale bør frafaldes.

§ 724.

Er en Handling, hvis Paatale i Henhold til § 721 paahviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterlevelse det paahviler en særlig offentlig Myndighed at vaage over, kan den paatales af den vedkommende særlige Myndighed efter de nærmere Regler i § 989, medmindre Forening med en Straffesag, som paatales af Overanklager eller Politimester, skal finde Sted.

§ 725.

Strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen er henviste til privat Forfølgning, bliver ordentligvis at paatale af den private, hvem Paataleret tilkommer, overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje, jfr. dog § 990.

F. t. L. om Rettens Pleje.

aar en Handling, der udgør en Lovovertrædelse af«ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som er offentlig Paatale undergivet, kan vedkommende Paatalemyndighed efter Begæring af den private paataleberettigede forfølge begge Lov- overtrædelser under eet. Den private paataleberettigede kan i saadanne Tilfælde paa ethvert Trin standse den efter hans Begæring begyndte Forfølgning.

Fremdeles kan Overanklageren, naar han finder, at en offentlig Interesse kræver, at en Handling af den i 1ste Stykke nævnte Art gøres til Genstand for offentlig Forfølgning, paatale samme overensstemmende med de Regler, som gælder for Behandlingen af de andre Sager, der er undergivne hans Paatale, dog forudsat, at der ikke allerede er gaaet Dom i en angaaende samme Handling anlagt privat Sag, jfr. § 990; anser Overanklageren Retshandlinger ved en Undersøgelsesret nød- vendige, kan han foranstalte de i saa Henseende fornødne Skridt foretage.

Naar Overanklageren i Henhold til foregaaende Stykke har indledet For- følgning, standser vedkommende privates Ret til selv at paatale, hvorhos Regelen i § 288 i Slutningen i fornødent Fald finder tilsvarende Anvendelse. Naar han straks afgiver Erklæring herom, har han dog Adgang til at slutte sig til Paatalemyndighedens Forfølgning. Dog kan han ikke i noget Tilfælde gøre Krav paa Udsættelse af Sagen, og det paahviler ikke Tiltalte eller dennes Forsvarer at afgive foreskrevne Meddelelser til ham. Frfalder Overanklageren den begyndte offentlige Forfølgning, er det den private tilladt at paatale eller fortsætte sin Paatale (jfr. § 288).

Regelen i Straffelovens § 212, 2det Punktum, bliver staaende ved Magt.

§ 726.

De Lovbestemmelser, som særlig hjemler private Beføjelse til at paatale Lov- overtrædelser, der ogsaa kan forfølges af det offentlige, bliver staaende ved Magt.

Endvidere skal Lovovertrædelser, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, ogsaa hvor det ikke er særlig hjemlet, kunne paatales af den vedkommende private, dersom Handlingen ikke kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel. Det samme skal gælde i Sager om Anvendelse af almindelig borgerlig Straffelov § 299.

Ved Forfølgningen i ovennævnte Tilfælde finder Reglerne i § 725, 1ste og 4de Stykke, tilsvarende Anvendelse. Dog skal det have sit Forblivende ved den i Lov om Behandlingen af offentlige Politisager i København m. m. af 11. Februar 1863 § 2, 2det Punktum, den formentlig forurettede hjemlede Beføjelse til at indbringe til Behandling som offentlig Politisag Myndighedsmisbrug af Politiets Personale, saaledes at herved Reglerne i Kapitel 81, jfr. § 721, skal finde Anvendelse.

Den ved ovennævnte Lov af 11. Februar 1863 hjemlede Ret for den formentlig forurettede skal paa tilsvarende Maade gælde udenfor København.

§ 727.

Retten prøver i Embeds Medfør, om den, der forfølger efter foranstaaende Regler, er berettiget til Paatale.

§ 728.

Forfølgning kan frafalde, saa længe ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Nævningernes Erklæring afgivet. Frafaldes Paatale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsiger Retten Frifindelsesdom. Naar ellers en begyndt Forfølgning frafalde, udsteder Retten paa Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.

Forelagte Lovforslag m. m. 187